

Първо място, Ферай Алиева,
13 г., Търговище

“MÜSLÜMANLAR” dergisinin çocuk ilâvesidir.

Sayı
11
2018

KOMŞU KOMŞUNUN KÜLÜNE MUHTAÇMIŞ

Selâmün Aleyküm Arkadaşlar!
Duydunuz mu?

...
"Komşu komşunun külüne muhtaç" diye bir atasözümüz var. Hem de çok güzel ve anlamlı bir söz. Niye mi?

Atalarımız tarafından yaşanan tecrübeler sonucu ortaya konmuş ve nesilden nesile aktarılmış anlam yüklü ifadelere atasözü diyoruz. Öz ve kısa olan atasözleri derin mânâlar taşımaktadır. Yaşanarak tecrübe edildikleri için gerçekçidirler.

İşte böyle bir tecrübe sonucu komşunun komşuya, hatta külüne muhtaç olduğu tespit edilmiştir.

Komşu nerede? Kül nerede? diyeceksiniz, demekte de haksız değilsiniz hani... Komşuluk genelde köylerde kaldı. O da ona göre... Son senelerde şehirleşen Müslüman köylüler komşuluğa bir nostalji olarak bakar oldu. Oysa Peygamber Efendimiz de inananların komşularına ikramda bulunup iyi davranmasını tavsiye etmiştir. Başka bir atasözümüz ise "ev alma, komşu al" diyerek daha da ileri götürüyor meseleyi. Çünkü insanı mutlu ve huzurlu eden sadece maddî imkânlar değil. İyi ilişkiler de son derece önemlidir. O yüzden bazı durumlarda iyi bir komşu kötü komşulu bir evden veya yalnız kalacağımız bir saraydan daha fazla mutlu eder bizi.

Bir de şu "kül" meselesine gelelim. Elektrikli, gazlı ısıtıcıların, klimaların olduğu yerde kül olmuyor... Artık odunla ısıtıp kül üreten sobalar köylerde bile azaldı. Ama dedelerimizden duyduğumuza göre, eskiden kül son derece önemli bir yere sahipmiş insanların hayatında. Hem temizlik, hem tedavi, hem de günlük hayatı idame ettirme amaçlı kullanılıyormuş. Külsüzlük insanın başına sıkıntılar açıyor, kül ise dertlere derman oluyormuş. O yüzden zor zamanda külünü paylaşacak komşuların bulunması çok önemliymiş.

Aslına bakılacak olursa, kül olmasa da gittiğimizde bir tutam tuz, ekmek, sevgi ve saygı bulabileceğimiz bir komşu bugün de önemli. Bunu zor durumda kalanlar, kalmış olanlar iyi bilir. Ve zor günümüzde ihtiyaç duyacağımız komşumuzun yapacağı yardımı, emin olun ki, sosyal medyadaki "arkadaş" veya "takipçi" miz asla yapamaz. O yüzden komşu olalım ki, komşumuz olsun!

Sevgi ile...
HİLÂL

İrtibat için: hilal.dergi@abv.bg

Cevapsız Kalmayan Selam

Kenan'ın babası Muhsin Bey, cumartesi günleri çalışmıyordu. Ailece güzel bir kahvaltı yaptılar. Kahvaltı henüz bitmişti ki zil çaldı. Halime Hanım kapıyı açtı. Gelen alt komşuları İdris Beydi.

İdris Bey salona geçer geçmez:

- Selamün aleyküm, dedi.

O sırada gazete okuyan Muhsin Bey doğruldu:

- Aleyküm selam, dedi.

Halime Hanım, onlara birer kahve yaptı ve iki erkek salonda konuşmaya başladılar. Kenan annesinin yanına geldi. Annesi mutfakta, kahvaltının bulaşıklarını bulaşık makinesine diziyordu. Kenan, annesine dönerek:

- İdris Amca içeri girince "Selamün aleyküm" dedi. Bunun anlamı ne anne?

Halime Hanım:

- Selamün aleyküm, "Allah'ın selamı üzerinize olsun!" demektir. Bu sözü duyunca her zaman "Aleyküm selam" diyerek karşılık vermeli, cevapsız bırakmamalıyız.

ALDATAN BİZDEN DEĞİLDİR !

Zaman zaman Medine pazarına uğrardı Allah Rasulü (s.a.s.). Esnafı ziyaret eder, hâl hatır sorardı. Onlarla sohbet ederdi. Pazarda işlerin yolunda gidip gitmediğini sorup bilgi alırdı. Dertlerini dinler, varsa bir sıkıntılarını hal çaresine bakardı. Temiz, dürüst ve adil bir ticaretin gerçekleşmesi için pazarı kontrol ederdi. Esnafı teftiş etmeyi de ihmal etmezdi.

Günlerden bir gün yine pazarda dolaşırken bir dükkânın önünde durdu. Burası bir zahire dükkânıydı. Dükkânın önünde bir sergi, serginin üzerinde bir tahıl yığını vardı. Tahıl yığınının elini daldırdı Peygamber Efendimiz. Biraz daha derine daldırınca bir de ne görsün; tahılın alt kısmı ıslak değil mi!

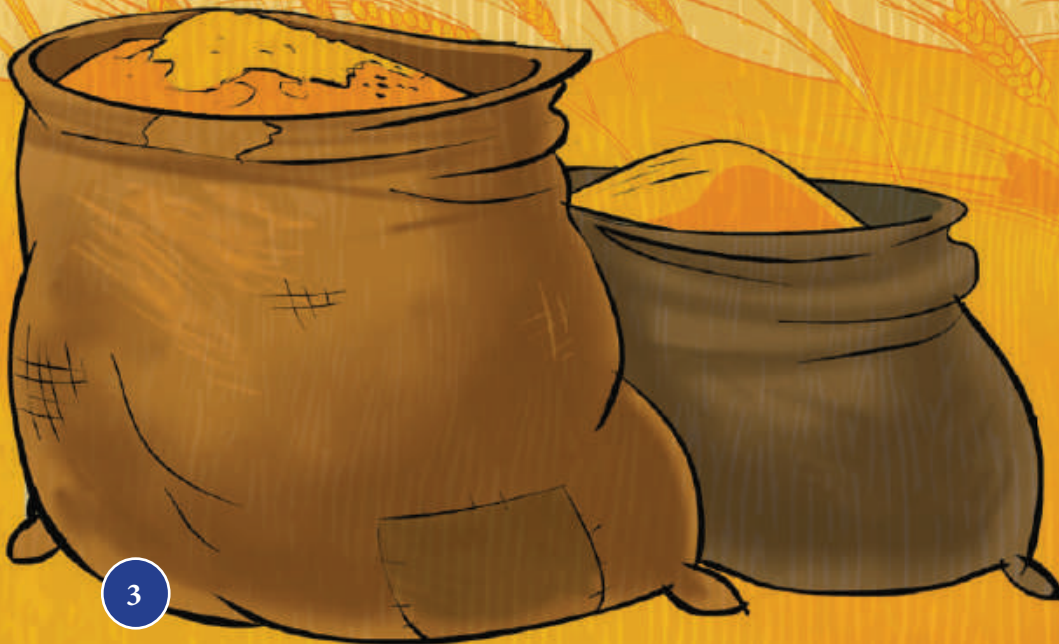
Elini yavaşça çıkardı Efendimiz. Başına dikilmiş kendisini izleyen zahireciye döndü. Elindeki ıslaklığa işaret ederek,

— *Ey zahireci, bu ıslaklık da nedir, diye sordu hayretle.*

Allah Rasulünün (s.a.s.) yüzünün düştüğünü gören adam mahcup mahcup,

— *Yağmura yakalandı ey Allah'ın Rasulü, diye cevap verdi.*

Allah Rasulü (s.a.s.) karşılaştığı bu durumdan hiç hoşlanmadı.

— *İnsanlar görsünler de aldanmasınlar diye ıslak kısmı zahirenin üzerine koyman gerekmez miydi,* buyurdu. Peşinden şu sert uyarısı yankılandı pazarda:

— *Bizi aldatan bizden değildir!*

Hatasını anlayan adam çok utandı.

Olan biteni izleyenler, dudaklarını ısırıyorlar. Çok basitmiş gibi görünen bir yanlış davranışın ne büyük sonuçlar doğurabileceğini anladılar.

"Bizi aldatan bizden değildir!" İnanan her insanın yüreğini ağzına getiren çok etkileyici bir uyarıydı bu. Dilden dile aktarılan bu uyarı, Müslüman tüccarın kulağına küpe oldu.

Ecdadımızın Dilinden Atasözlerimiz

چوبانسز سورو اولماز

هر شی باشنده کنه باغلیدر. پیغمبر افندیمز بونک قیمتی اگلاتمق ایچون شویله دیمشدر: ”اوج کیشی بر آراده اولنجه، یولجیلغه چیقنجه آراگزدن برینی باشقان سچک. “ برلك و برابرلك ایچون بریسنک قرار ویرمسی اونملی اولاجقدر. دیگر تورلی هر قفادن بر سس چیقاجق و دوزن بوزولاجقدر. نه یول نه ده انسانک سلامتی قالمایاجقدر. اونک ایچون اوج کیشی ده اولسه گز، بر ملت ده اولسه گز کندیگزه محقق بر رئیس سچملیسگز.

ÇOBANSIZ SÜRÜ OLMAZ

Her şey başındakine bağlıdır. Peygamber Efendimiz bunun kıymetini anlatmak için şöyle demiştir: ”Üç kişi bir arada olunca, yolculuğa çıkınca aranızdan birini başkan seçin.“ Birlik ve beraberlik için birisinin karar vermesi önemli olacaktır. Diğer türlü her kafadan bir ses çıkacak ve düzen bozulacaktır. Ne yol ne de insanın selâmeti kalmayacaktır. Onun için üç kişi de olsanız, bir millet de olsanız kendinize muhakkak bir reis seçmelisiniz.

DEYİMLER ve ANLAMLARI

Kabına sığmamak

Anlamı: Hem fiziksel hem de duygusal olarak taşkın hareketlerde bulunmak.

Feleğin çemberinden geçmek

Anlamı: Hayatta acı tatlı çok fazla tecrübe yaşamış, olgunlaşmış kimse için kullanılan deyim.

Tabanları yağlamak

Anlamı: Herhangi bir tehdit sebebiyle hızlıca, koşarcasına kaçmak.

KARIŞIK KURUŞUK KELİMELER ÇÖZÜLMİYİ BEKLER

Aşağıda bazı kelimelerin harfleri karıştırılarak verilmiştir. Önce bu harfleri doğru sıralayalım ve ardından çıkan kelimeleri kutucuklara sırasıyla yazalım. Bakalım kutulardan ne çıkacak? Haydi bakalım iş başına!

PSOR

PAY

ĞLIKAS

LUB

Öncü Eğitimci ve Yazarlarımızdan

MEHMET MASUM (AKALIN)

Mehmed Masum, 1874 yılında Silistre bölgesinin Arabacı (Kolarovo) köyünde doğmuştur. Küçük yaşta Kur'ân'ı ezberleyerek hâfız olmuş, ilkokulu köyünde, ortaokulu ise Silistre rüşdiyesinde okumuştur. Aldığı temel eğitimle yetinmeyerek İstanbul'a medrese okumaya gitmişse de kısa bir süre sonra Üsküdar idadisinde/lisesinde okuyarak mezun olmuştur.

Mehmed Masum, mezuniyetinden sonra 1895'ten itibaren 3 yıl Kafkasya'da öğretmenlik yapmıştır. Oradan memleketine dönüp eğitim hizmetlerinde bulunmuştur. Kuzeydoğu Bulgaristan'ın farklı köy ve şehirlerinde öğretmenlik yapan Mehmed Masum, 1906 yılına kadar Hacıoğlu Pazarcığı (Dobriç) Türk rüşdiyesinde 5 yıl kadar öğretmenlik ve müdürlük yapmıştır. Daha sonraki yıllarda Rusçuk Türk (İslâm) mektepleri muallim ve

müdürü olmuştur. Bu arada

1910 yılından sonra kısa bir zaman Edirne'de Darü'l-Edeb okulunda

müdürlük yapmıştır.

1930 yılında Türkiye'ye göç eden Mehmed Masum (Akalin), Uzunköprü köylerinde ve İstanbul'da öğretmenlik yapmıştır. 1939 yılında dünya hayatına veda etmiştir.

Eğitimci Mehmed Masum'un *Tuna, Terbiye Ocağı, Yoltaş, Bulgaristan Türk Muallimler Mecmuası, Say ve Tettebbu, Peyam* vb. gazete ve dergilerde yazı, hikâye ve şiirleri yayınlanmıştır. Bunların arasında öğrencilere yönelik olanları da vardır. Ayrıca *Elifbâ* (1909), *Usûl-i Savtiye* (1909), *Büyük Harbin Etfâl Üzerinde Büyük Tesirleri* (1919), *Mektep Müsamereleleri* (1922), *Anadili (Kıraat)* (1923) başlıklı kitapçık ve ders kitapları basılmıştır.

KIŞ

Kara toprak örtünmüş ak yorganı;
Bacaların çıkmada gök dumanı.
Şimal yeli keskin ısılk çalıyor;
Çiftçi savmış tarla süren sabanı.
Kırda artık ne çimen var, ne yaprak;
Ahırda yer hayvan kuru samanı.
Dere durmuş, billûr olmuş suları;
Yollara iz yapar kızak tabanı.
Çocuklara oyun olmuş kar topu;
Soğuk varmış, onlarca yok ziyanı.
Ormanlarda kuşlar ötmez, kurt olur;
Gözler sürü dolaştıran çobanı.
Avcı kurmuş tüfeğini bekliyor;
Vurmak için karşıdaki tavşanı.
Bırak canım şu zavallı hayvanı;
Onun da var senin gibi bir canı!

Bu hâller hep bir ağızdan söylüyor:
Böyle olur gelince kış zamanı.

NASREDDİN HOCA

AHMET ÇAKIL

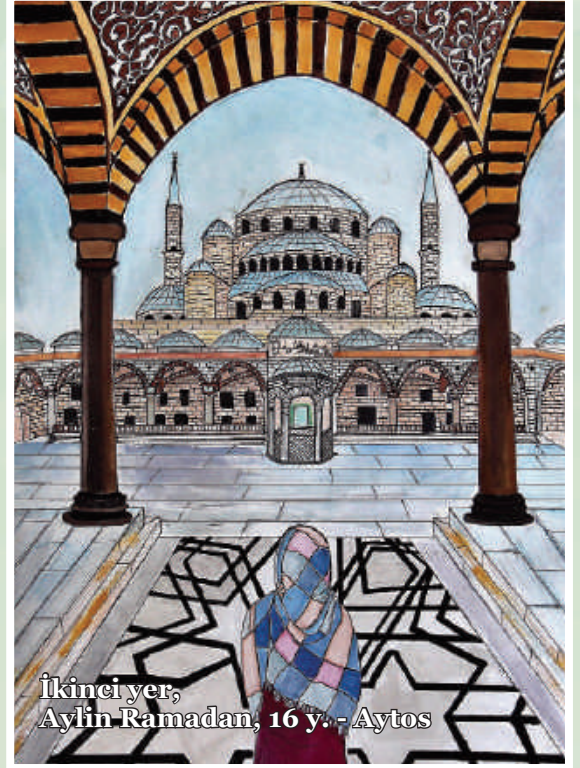

“CAMİNİN HAYATIMDAKI YERİ”

Başlıklı Yarışma Sona Erdi

Biri yer,
Tülin Veli, 15 y. - Filibe

İkinci yer,
Aylin Ramadan, 16 y. - Aytos

Üçüncü yer,
Aycan Onbaşı, 18 y. - Eski Zara

İsmail Litov, 6 y., Sofya
Takdir ödülü

İkinci yer,
Fatme Yakubova, 12 y. - Şumnu/Kusköy

ПРИКЛЮЧИ КОНКУРСЪТ НА ТЕМА „ДЖАМИЯТА В МОЯ ЖИВОТ“

Фатиме Хъйрола, 14 г., Благоевград
поощрителна награда

Дженнет Делихусева, 17 г., Смолян
поощрителна награда

Люtfие Селим, 18,
Буково, поощрителна награда

Таня Иванова, 15 г.,
София
поощрителна награда

Фериха Иршад, 10 г. София
поощрителна награда

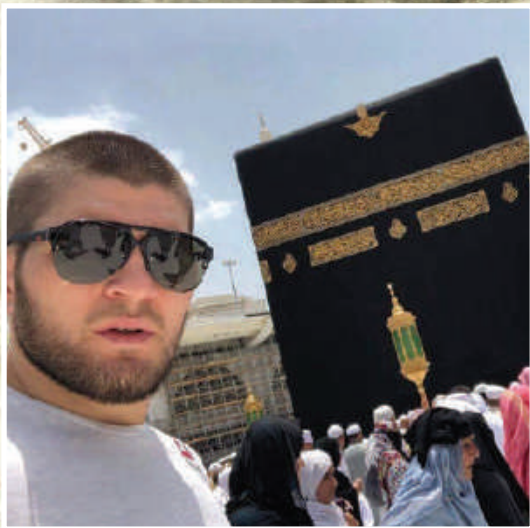
Насреддин ходжа

Ахмед ЧАКЪЛ

Момчето, което се бореше с мечка и бе наречено Кавказкия орел

ХАБИБ НУРМАГОМЕДОВ

Хабиб Нурмагомедов [Нур Мухаммедов] е роден на 20 септември 1988 година в село Силди, Дагестан (Русия). Той е второто от трите деца на Абдулманап Нурмагомедов, расте с по-големия си

брат Мухаммед и по-малката си сестра Емине. На осем години започва да тренира борба, на петнайсет години - джудо, и на седемнайсет - самбо. Още от

детските си години тренира при своя баща, който е шампион по самбо и джудо, известен треньор.

В Дагестан нямат модерни зали за тренировки, затова се тренира навън, а баща му подготвя спортистите на полеви условия. Бяга се на селския път, упражненията се правят с камъни за тежест, изкачват се истински хълмове вместо тренировки със степер или кростренажор. Залата за тренировки била в окаяно състояние и баща му продава четирите си крави, за да я ремонтират, като едната стая ползват за мекиджид. Хабиб още като малък се борел с мечка, която била подарена на баща му.

„Спортът, казва неговият баща, също е работа и е много труден, а професионалният атлет не трябва да мисли как да изкарва прехраната си, в противен случай няма да стигне до върха.“

Хабиб е мюсюлманин, не пие и не пуши, извършил е поклонението хадж. По време на месец рамазан не се бие и споделя: „За мен оръчът през месец рамазан е по-важен от бойните срещи“. Искрено защитава ислямската религия и неслучайно го сравняват с Мухаммед Али.

През 2013 г. Хабиб вдига сватба по мюсюлманските обичаи и се радва на дъщеря и син.

Хабиб е висок 1,78 м и тежи 70 кг.

Първият му мач в ММА (смесени бойни изкуства) е на 13 септември 2008 г. срещу Вусал Байрамов, като печели срещата. След един месец печели четири мача за една вечер и става известен по целия свят. До 2011 г. участва в многобройни състезания в Русия и Украйна. През 2018 г. печели оспорваната битка срещу ирландеца Конър Макгрегър и запазва шампионския си пояс.

Хабиб има 27 срещи, от които 8 печели с нокаут, 10 - със съдийско решение, и 9 - с предаване на противника.

Преди всяка среща Хабиб показва с ръка, че от него нищо не зависи и всичко е в ръцете на Аллах. След всяка среща прави седжде, за да благодари на Аллах, че го е удостоил с победа.

Ясин ШАБАНОВ – футболист ФК "Палас-Рудозем"

Джемал Хатип

ЕТИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ПОВЕДЕНИЕ СПРЯМО НАШИТЕ СЪСЕДИ

Скъпи приятели,
Комшии, или съседни, се наричат всички хора, които живеят в близост до нашия дом – били те роднини, или не, били мюсюлмани, или последователи на друга религия...

Любимият ни Пратеник Мухаммед (с.а.с.) отдавал голямо значение на съседските отношения. Затова винаги, когато ставало въпрос за съседите, той наставлявал своите сахаби да се отнасят добре към тях и да спазват техните права.

Основавайки се на тези негови съвети, религията ни е поставила редица етични правила, които ние трябва да следваме. Някои от тях са следните:

1. Да ги обичаме и уважаваме като наши близки и роднини.
2. Да ги поздравяваме, когато ги срещнем, и приемаме техните поздравии.
3. Да се отзоваваме на техния зов, когато поискат помощ от нас.
4. Да им услужим с определени кухненски предмети и продукти, ако ги поискат от нас, като сол, захар, олио, тенджерата, нож и др.
5. Да не им вредим със своите действия, като например да влизаме в техните домове без позволение, да надничаме в къщите им, да вдигаме шум и врява до късни часове и т.н.
6. Да ги посещаваме и поздравяваме по време на празник – байрам, или при болест.
7. Да се отнасяме учтиво към по-възрастните от тях, да не се бием с техните деца и да не ги обиждаме.
8. Да не взимаме от техния двор или дом нищо без разрешение.
9. Да не късаме от плодовете и зеленчуците в техните градини, освен ако те не ни разрешат.
10. Да се отнасяме добре към техните животни, ако имат такива.
11. Ако съседите ни пътуват за известно време, да наблюдаваме и да се грижим за техния дом и имущество, докато се завърнат.
12. Да пазим тайната, която са ни поверили, и да не разказваме на други това, което сме видели, без да искаме, в техните домове, дворове и градини.
13. Когато ги сполети беда, да бъдем винаги до тях както морално, така и с материална помощ.
14. Да се отнасяме към тях така, както искаме те самите да се отнасят към нас.

ХЛЯБЪ

Беше студен зимен ден. Хасан бе купил хляб от фурната и се прибираше вкъщи.

Видя, че едно мърляво и кльоцаво куче, чиито кокали като че ли бяха излезли извън кожата му, гледаше към кошницата, в която носеше хляба, и скимтеше жаловито.

Жалкото състояние на кучето натъжи Хасан. „Ако му дам единия хляб, мама ще ми се разсърди“ - си проду-ма той. Обаче се престаши и остави кошницата настра-ни върху снега. Взе един хляб, започна да чупи парчета от него и да ги дава на кучето.

Един човек, който също идваше от фурната, бе чул Хасан, когато си говореше. Той взе един хляб от своята торба и го сложи в кошницата на момчето.

Когато Хасан се прибра вкъщи, с удивление установи, че количеството на хляба в кошницата му не е намаля-ло.

Ако той знаеше долупосочения хадис на любимия ни Пейгамбер (с.а.с.), сам можеше да си обясни ситуация-та:

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَضْمُتْ.»

„Садаката не намалява богатството“.
(Муслим, Бир, 69)

- Намокри се от дъжда, о, Тратенико на Аллах.
Хазрети Мухаммед съвсем не беше доволен от този отговор и рече:

- А не трябваше ли да сложиш влажната част отгоре, че да видят хората и да не останат подлъгани?

След това по пазара отекна това остро предупреждение на Тратеника (с.а.с.):

- Този, който ни лъже, не е от нас!

Мъжът, разбрал грешката си, беше много засрамен.

Свидетелите наоколо прехапаха устни. Разбраха, че една изглеждаща на пръв поглед малка грешка може да породви големи последствия.

„Този, който ни лъже, не е от нас!“ Това беше едно много силно и разтърсващо душите на вярващите предупреждение. Предаващите се от уста на уста думи на Пейгамбера (с.а.с.) станаха „обица на ухото“ на търговеца.

ТОЗИ, КОЙТО НИ ЛЪЖЕ, НЕ Е ОТ НАС!

Тратеника на Аллах (с.а.с.) от време на време се отбиваше на тържището в Медина, където посещаваше търговците, ставаше съпричастен на радостта и тревогите им. Разпитваше за това дали работите вървят добре, дали има добра печалба. А ако имаха някакви проблеми, търсеше начини да им помогне. Следеше за това на тържището да се води чиста, справедлива и честна търговия. Не пропускаше да инспектира дейността на търговците.

Веднъж, докато се разхождаше из пазара, се спря пред едно дюкянче. То беше на един продавач на зърно. Пред магазина беше разположена сергия, а върху сергията - купчина зърно. Пейгамбера взе шепя от него. Като пхна ръката си по-навътре в купчината, забеляза, че долната част е влажна.

Тратеника (с.а.с.) бавно отдръпна ръката си. Обърна се към търговеца, който беше застанал до него, и посочвайки влагата върху ръката си, рече:

- О, търговецо, каква е тази влага?

Като видя тъжното лице на Пейгамбера (с.а.с.), човекът се смути и отвърна:

ПОЗДРАВЪТ „СЕЛЯМ”, КОЙТО НЕ БИВА ДА ОСТАВА БЕЗ ОТГОВОР

Мухсин бей - бащата на Кенан, не работеше в съботния ден. Днес цялото семейство закуси заедно. Тъкмо бяха приключили със закуската, когато звънецът на външната врата звънна. Халиме ханъм отвори. Беше Идрис бей - съседът от долния етаж.

Той мина през коридора, влезе в салона и каза:

- Селямун алейкум!

Мухсин бей, който току-що бе отворил вестника, стана на крака и отвърна:

- Алейкум селям!

Халиме ханъм веднага им направи по едно турско кафе и те се впуснаха във важен, задълбочен разговор.

Кенан постоя при тях известно време, после отиде при майка си в кухнята и попита:

- Мамо, при влизане Идрис амджа каза: „Селямун алейкум”. Какво означава това?

Халиме ханъм помисли за момент, после отвърна:

- „Селямун алейкум”, сине, е нашият поздрав, поздравът на мюсюлманите, който означава „Мирът и благодатта на Аллах да бъдат върху вас”. Именно затова, винаги когато чуем някой да поздравява със селям, трябва да отвърнем на поздрава му с „Алейкум селям”, т.е. „Мирът и благодатта на Аллах да бъдат и върху вас”.

КОМШИЯТА СЕ НУЖДАЕ ОТ ПЕПЕЛТА НА СВОЯ СЪСЕД

Селямун алейкум, приятели!

Една наша поговорка гласи, че „комшията се нуждае от пепелта на своя съсед“. И това е един прекрасен и много смислен израз. Защо ли?

Поговорки наричаме изразите с дълбоко съдържание, породени от изживения опит на нашите предци и предавани от поколение на поколение. Лаконичните и кратки поговорки са носители на дълбок смисъл. Те са реалистични, защото са резултат от придобития житейски опит.

Именно в резултат на такъв опит е изведено заключението, че комшията се нуждае от съседа си, та дори от неговата пепел.

Но ще кажете: „Къде са комшиите? Още повече – що е това пепел?“. И имате право... Комшулукът, добросъседството до голяма степен остана в селата. И то колко го има... Мюсюлманите, които през последните години заживяха в градовете, гледат с носталгия към комшулука. А нашият Пейгамбер (с.а.с.) беше препоръчал на вярващите да черпят, почитат и уважават комшиите си. Имаме и друга поговорка, която ни задава още по-високи ценности: „Не си купувай къща, а си вземи съсед“. Защото щастието и спокойствието на човека не зависят само от материалните блага. Добрите отношения също са много важни. Затова понякога добрият комшия е за предпочитане пред къщата с

лош съсед или двореца, в който ще бъдем самотни, защото той ще ни донесе повече щастие.

А откъде се появи „пепелта“? Там, където се топлим с електрически и газови отоплителни уреди или с климатици, няма пепел. Печките с дърва, които произвеждат пепел, вече намаляха дори по селата. Но сме чували от дедите си, че навремето пепелта заемала важно място в живота на хората. Тя се използвала с хигиенна, лечебна и битова цел. Липсата на пепел създавала проблеми на човека, а наличието ѝ разрешавало редица тегоби. Затова било много важно човек да има комшии, които при необходимост да му услужат с пепел.

В интерес на истината и днес е важно да имаме комшии, може да нямам пепел, но при необходимост да намерим у тях търсената щипка сол, комат хляб, обич и уважение. Това най-добре се осъзнава от изпадналите в трудност и беда. И бъдете сигурни, че това, което ще направи истинският ни съсед при нужда, никога няма да го стори виртуалният ни „приятел“ или „последовател“ от социалните медии. Затова нека да бъдем добри комшии и да имаме добри съседи!

**С обич,
ХИЛЯЛ**

За връзка: hilal.dergi@abv.bg

Ислям

Първо място, Русма Пижова,
19 г., Гоце Делчев

Детско приложение на сп. "МЮСЮЛМАНИ"

Брой
11
2018